
Protest UK je hodný jasné podpory

Protest UK je hodný jasné podpory

20.1.2012 Právo Strana 6 Publicistika, autor: Jiří Zlatuška
Návrhy zákonů, vůči kterým zaznívají vážné výhrady vysokých škol, nesměřují ke zlepšení našeho vysokého školství ani podmínek studentů.

Jaké jsou nejvážnější výhrady z odborných kruhů? Omezení samosprávy vykonávané těmi, kteří problematice vzdělávání i výzkumu opravdu rozumějí. Dále posílení mechanismů, kterými je možné vysoké školy ovládat zvenčí politiky nebo ekonomickými zájmovými skupinami. Zhoršení finančních podmínek studia rozmělněním účelové podpory a nepřidáním žádných nových prostředků do systému. A nakonec zadlužení generace studentů, ze kterého mohou mít prospěch pouze banky.

Včerejší protest akademické obce naší nejstarší univerzity je hodný bezvýhradné podpory. Studenti jako nejdůležitější reprezentant univerzity mají pravdu na své straně, když hrozí výraznějšími protesty na veřejnosti.

Jejich nasazení může pomoci odstranit prvky privatizace významného veřejného statku, který zatím nebyl rozebrán, i zabránit škodám, které přístupy podobného okruhu autorů zákonů již napáchaly například na podpoře akademického výzkumu.

Povzbudivé je i nasazení rektora Univerzity Karlovy nejen v mobilizaci akademické obce, ale i v osobním příkladu, který předseda České konference rektorů, jenž se této funkce ujal v srpnu loňského roku, dává šéfům ostatních vysokých škol.

Již v době Topolánkových vlád byli představitelé českých rektorů velmi konformní s politickou linií „reformistů“ bez ohledu na to, nakolik reformy vysoké školství poškodí. Vidina dojednání výhodnějších podmínek pro své školy nebo pro sebe vedla k málo omluvitelné tichosti, které rektor Václav Hampl může učinit konec.

O tom, jak je podpora reformě vyvažována různou formou úplatků, se lze přesvědčit na doložitelných faktech. Jedním z nich jsou nemravné výše peněz, o kterých se Právo zmiňovalo již 7. ledna v komentáři Marka Přibila U Dobeše ani za zlaté prase.

„Expert“ pracující v týmu reformy si vedle příjmu ze svého hlavního zaměstnání přicházeli na finance odpovídající 14hodinové pracovní době. Navíc za tyto peníze následně mohli vystupovat i v zaplacených mediálních prezentacích, kde pro veřejnost vystupovali jako vzdělávací experti reformu podporující, aniž by svůj konflikt zájmů jasně přiznali. Vydíráním zavání i to, co ministr Dobeš řekl na jednání sněmovního výboru 6. prosince, když se hovořilo o chybějící 1,2 miliardy v rozpočtu. O premiérově postoji tam sdělil: „Je potřeba garance, že ta jedna miliarda půjde reformním směrem, že se nenasype do pytle o miliardu víc a nebude tendence a vůle k reformám.“ Kde ministr vidí nějaký „pytel“ s nadbytečnými financemi, těžko říct, je totiž jasné, že se jedná o výpadek financování vůči loňskému roku. Ultimátum „podpoříte mou reformu, nebo žádné peníze nebudou“, je z toho však zcela jasné.

Výhrůžky se ostatně naplnily při hlasování o státním rozpočtu. Návrh na posílení rozpočtu vysokých škol byl 96 hlasy proti potřebným 94 přijat. Dobešova stranická kolegyně Karolína Peake však následně zpochybnila hlasování. Poté co spolu s R. Vysloužilcem, M. Petráněm a V. Bártou z VV, J. Smutným z TOP 09 a A. Dědičem, P. Nečasem z ODS změnili svůj hlas na nesouhlas, bylo doplnění peněz na studia odmítnuto a ministrem citovaná výhrůžka byla naplněna.

Je dobře, že rektor Hampel ukazuje, že se výhrůžkami tohoto typu naše vysoké školy nemohou nechat zastrašit. V sázce je dlouhodobá budoucnost našeho vysokého školství. Ohrozit ji za příslib nějaké krátkodobé protekce by nebylo moudré.